

בש"פ 2650/19 - מדינת ישראל נגד רון נחום

בבית המשפט העליון

בש"פ 2650/19

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: רון נחום

בקשה שלישית להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק
סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996
תפ"ח 3186-02-18 - בית המשפט המחוזי בתל
אביב-יפו

תאריך הישיבה: י"ג בניסן השתע"ט (18.4.2019)

בשם המבקשת: עו"ד עודד ציון
בשם המשיב: עו"ד אדוהאלאב

החלטה

בקשה שלישית להארכת מעצר לפי סעיף 62(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996(להלן: חוק המעצרים),ב-90 ימים החל מיום 1.5.2019 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 3186-02-18
בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

עיקרי כתב האישום

1. נגד המשיב הוגש ביום 2.2.2018 כתב אישום המייחס לו ביצוע רצח בכוונה תחילה, עבירה לפי סעיף 300(א)(2) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); ושיבוש מהלכי משפט, עבירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין.

2. על פי המתואר בכתב האישום, ביום 19.12.2017, ווילובארטיום (להלן: המנוח) חגג בצהרי היום את יום הולדתו עם ידידים בדירה ברמת גן. בהמשך היום, נפגש המנוח עם המשיב והשניים הסתובבו ושתו יחדיו אלכוהול. בשעה 22:25 לערך, נכנסו השניים אל דירתו של המשיב ברמת גן, כאשר במהלך שהותם בדירה החליט המשיב להביא למותו של המנוח. כדי להוציא את החלטתו זו אל הפועל, הפעיל המשיב אלימות כלפי המנוח באופן שאינו ידוע למבקשת. בחלוף מספר שעות, בסביבות השעה 3:50 ביום 20.12.2017, גרר המשיב את המנוח לחדר אשפה בבניין סמוך והשאירו שם.

למחרת, ביום 20.12.2017, בסביבות השעה 9:00 בבוקר, ניקה המשיב את חדר המדרגות בבניין מגוריו ואת המדרכה הסמוכה, והכל במטרה להעלים ראיות למעשה הרצח. ביום 31.12.2017 נמצאה גופתו של המנוח באתר הפסולת חירייה.

הליכי המעצר

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המבקשת בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. דיוני המעצר בעניינו של המשיב נדחו מעת לעת בשל הצורך להסדיר את ייצוגו, וכן לצורך קבלת חוות דעת פסיכיאטרית בנוגע לאחריות המשיב למעשים המיוחסים לו ולכשירותו לעמוד לדין. לאחר שהתקבלה חוות הדעת ביום 22.5.2018, ולפיה המשיב נמצא כמי שאחראי למעשים המיוחסים לו בעת ביצועם אך אינו כשיר לעמוד לדין בעת הזו, הורה בית המשפט על מעצר המשיב בתנאי אשפוז. ביום 23.7.2018 התקבלה חוות דעת פסיכיאטרית נוספת לפיה המשיב כשיר לעמוד לדין.

4. ביום 15.10.2018, מאחר שחלפו תשעה חודשים ממועד הגשת כתב האישום, בהסכמת המשיב, האריך בית משפט זה (כב' השופט ע' פוגלמן) את מעצרו ב-90 ימים. ביום 24.1.2019 האריך בית משפט זה (כב' השופט י' אלרון) את מעצרו של המשיב בפעם השנייה לאחר שהתקיים דיון בבקשה, אשר במהלכו ניתנה הסכמת המשיב להארכת מעצרו ב-90 ימים.

5. ביום 11.2.2019 קבע בית המשפט המחוזי כי קיימת תשתית של ראיות לכאורה נגד המשיב, והורה על עריכת תסקיר מעצר בעניינו. שירות המבחן התרשם כי דפוסי חשיבתו בעייתיים ונוקשים תוך שהוא מביע חוסר אמון במוסדות המדינה ובדמויות סמכות; וכי הוא מרוכז בעצמו ומאופיין עקב זאת בדפוסי התנהגות מניפולטיביים המקשים על שימור יחסים קרובים, שאף עשויים להשליך על יחסיו של המשיב עם מפקחים פוטנציאליים לאורך זמן. עוד התרשם שירות המבחן כי יחסיו עם המשטרה והתביעה הם בעל-טבע, ושהמשיב מתנהג באופן המעורר את חשדן של המשטרה; ומצבו הנפשי וההתמכרותי הבלתי ברור; והיעדר ההרתעה מסנקציות עונשיות משמעותיות שהוטלו עליו בעבר.

נוכח האמור, שירות המבחן התרשם כי חלופת המעצר שהוצעה על ידי המשיב לא תאיין את המסוכנות הגבוהה הנשקפת ממנו, ומשכך בא בהמלצה כי אין לשחרר את המשיב ממעצרו, אף לא למעצר בפיקוח אלקטרוני.

6. לאחר קבלת התסקיר, ביום 18.3.2019 הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו. בהחלטתו ציין בית המשפט המחוזי כי אין ליתן אמון במשיב כי הפעם יציית להוראות בית המשפט נוכח הרשעותיו הקודמות, ביניהן הפרת צו שיפוטי, הדחת עדים והתרסה, וכן נוכח התנהלותו הבעייתית והאימפולסיבית באולם במהלך הדיונים האחרונים שהתקיימו בעניינו.

השתלשלות ההליכים בתיק העיקרי

7. ביום 8.2.2018 בוצעה הקראה של כתב האישום למשיב. לאחר שההליכים נדחו מעת לעת בשל טעמים שונים כאמור, וביניהם הצורך להסדיר את ייצוגו של המשיב וקבלת חוות דעת פסיכיאטרית בעניינו – ביום 17.2.2019 החל שלב שמיעת הראיות בתיק, ונשמעו שני עדי תביעה. ביום 24.2.2019 נשמעה עדותם של ארבעה עדי תביעה נוספים. ביום 27.2.2019 הגיש המשיב עתירה לגילוי ראיה חסויה שנקבעה לדיון לפני שופט תורן ביום 7.5.2019. ביום 4.3.2019 וביום 8.4.2019 נשמעה עדותם של חמישה עדי תביעה נוספים בכל אחד מימי הדיונים. נכון לעת הגשת הבקשה קבועים שישה מועדי הוכחות נוספים בין החודשים יוני וספטמבר 2019.

הבקשה והדיון בה

8. לטענת המבקשת, המעשים המיוחסים למשיב בכתב האישום מעידים על המסוכנות המובהקת הנשקפת ממנו ומקימים חזקת מסוכנות סטטוטורית לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(1) לחוק המעצרים. לדידה, מסוכנות המשיב גם נלמדת מעברו הפלילי הכולל 18 הרשעות קודמות, בין היתר בעבירות סמים, רכוש, ומגוון עבירות אלימות שבראשן עבירה של ניסיון לרצח שבגינה נידון המשיב ל-12 שנות מאסר. עוד טוענת המבקשת כי שירות המבחן התרשם כי רמת הסיכון להישנות ביצוע עבירות אלימות על ידי המשיב גבוהה, וכי בעניינו של המשיב מתקיימת אף עלילת מעצר שלחשש לשיבוש הליכי משפט נוכח המיוחס לו בכתב האישום.

אשר להתקדמות ההליכים, טוענת המבקשת כי העיכוב שחל בשמיעת הראיות בתיק נבע בעיקר מחילופי הייצוג של המשיב ומהצורך לבחון את כשירותו לעמוד לדיון, ומדגישה כי גם משנמצא המשיב ככשיר לעמוד לדיון, נדחה משפטו במשך כארבעה חודשים נוספים לבקשתו על מנת לבחון אפשרות להכנת חוות דעת נגדית מטעמו בעניין זה. עוד הוסיפה המבקשת כי נכון לעת הגשת הבקשה התקיימו ארבעה דיוני הוכחות שבהם נשמעה עדותם של 16 עדי תביעה, וקבועים שישה מועדי דיון נוספים שהאחרון בהם קבוע ליום 24.9.2019.

9. המשיב מתנגד לבקשה. בדיון שנערך לפניו ביום 18.4.2019, הלינה באת-כוחו של המשיב על קצב ההתקדמות האיטי בתיק, ועל כך שהמבקשת מבצעת עד היום פעולות של השלמות חקירה. לדידה של באת כוח המשיב, אמנם מדובר בתיק רצח, אך סיבת מותו של המנוח וכן מועד מותו אינם ידועים, והתיק מורכב מראיות נסיבתיות בלבד. עוד טענה באת כוח המשיב כי תסקיר שירות המבחן נשען בעיקר על עברו הפלילי של המשיב, וכי במאסרו זכה המשיב לשחרור מוקדם מבית הסוהר. עוד נטען כי אין בתיק עדים שהמשיב יכול להשפיע על עדותם שכן העדים שנותרו

אובייקטיביים. משכך, טענה באת כוח המשיב כי יש להורות על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני בישיבה בצפת.

דין והכרעה

10. לאחר שעיינתי בבקשה על נספחיה ושמעתי את טענות הצדדים בדיון, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל.

11. כידוע, לשם הכרעה בבקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, ישלאזן בין זכות הנאשם לחירות לבין שמירה על שלום הציבור וניהולו התקין של ההליך המשפטי. בעריכת האיזון נדרש בית המשפט להתחשב במגוון שיקולים, וביניהם, המסוכנות הנשקפת מהנאשם, עברו הפלילי, חומרת העבירות המיוחסות לו, משך המעצר, וקצב ניהול ההליך העיקרי (ראו, למשל, בש"פ 6581/14 מדינת ישראל נ' מונדר, בפסקה 14 (2.11.2014); בש"פ 1467/17 מדינת ישראל נ' אברג'יל, בפסקה 37 (1.3.2017)).

12. בענייננו, מיוחסות למשיב עבירות של רצח בכוונה תחילה ושיבוש מהלכי משפט. עבירת הרצח המיוחסת למשיב היא מן החמורות שבספר החוקים, ומקימה חזקת מסוכנות סטוטורית לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(1) לחוק המעצרים. על המסוכנות הגבוהה הנשקפת מן המשיב עמדו גם שירות המבחן ובית המשפט המחוזי. כך גם עולה מעברו הפלילי של המשיב הכולל 18 הרשעות קודמות, חלקן בעבירות אלימות וסמים חמורות, כאשר הבולטת שבהן הינה הרשעה בעבירת ניסיון לרצח, עליה נידון המשיב ל-12 שנות מאסר. ויוער, כי לא אחת נפסק בבית משפט זה כי שחרור נאשם המואשם בעבירת רצח בכוונה תחילה ממעצר מאחורי סורג ובריח יעשה אך במקרים חריגים ויוצאי דופן (ראו למשל בש"פ 3517/14 מדינת ישראל נ' אשהדג'ורבאן (25.5.2014), ולא כך המקרה שלפניי).

לאמור יש להוסיף כי, כפי שצינו בית המשפט המחוזי ושירות המבחן, לא ניתן לתת במשיב את האמון הדרוש לצורך החזקתו במעצר בפיקוח אלקטרוני. זאת, בשים לב למיוחס לו בכתב האישום; לחוסר האמון שלו בגורמי סמכות, כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן; ומעברו הפלילי המכביד, הכולל עבירות של הטרדת עד, הדחה למניעת עדות במשפט ואי-קיום צו בית משפט.

נוכח כל האמור,

חרפה הזמן הרב שחלף בין הקראת כתב האישום ועד לתחילת שלב שמיעת הראיות שהחל בחודש פברואר האחרון, ואף כיישעו דברת דרך לסיום ההליך שכן מדובר בתיק מורכב, נכון לעת הזו, לא שוכנעתי כי יש בהתמשכות ההליכים כדי להביא לשינוי נקודת האיזון ולהורות על שחרור המשיב ממעצר. זאת, במיוחד נוכח התרשמותי כי העיכוב בתחילת שמיעת הראיות בתיק רובץ בעיקר לפתח חושלה המשיב.

13. נוכח האמור לעיל, מעצרו של המשיב מוארך בזאת ב-90 ימים החל מיום 1.5.2019 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 3186-02-18 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ו בניסן התשע"ט (1.5.2019).

ש ו פ ט
